

Abstrakt prelegenta

lek. stom. Monika Ośko

Współprowadzone wystąpienie (*mgr Arleta Czuchryta-Kamińska, dr Mira Rządźka, lek. stom Monika Ośko*).

W pierwszej części wykładu omówimy jak przełożyć ideę „od mięśnia do kości” na praktykę kliniczną opartą na trzech filarach: **mierzalności, dawce bodźca i współpracy interdyscyplinarnej** w kształtowaniu twarzoczaszki? Co nauka faktycznie mówi na ten temat? Czy potrafimy określić, jaka intensywność, częstotliwość i czas trwania bodźca są wystarczające, aby uruchomić adaptację — a kiedy zamiast adaptacji pojawia się kompensacja lub przeciążenie? Co wiemy najlepiej, a gdzie nadal poruszamy się na poziomie hipotez: w mechanotransdukcji, w adaptacji powięzi, w zależnościach długość–napięcie mięśni języka i dna jamy ustnej oraz w sprzężeniach z kontrolą oddechu i snem?

W drugiej części wykładu przedstawione zostaną kierunki, które mogą stać się nowym standardem oraz **najnowsze prace, które prowadzimy** w celu podnoszenia jakości i powtarzalności diagnostyki oraz monitoringu terapii funkcjonalnej. Gdy klasyczna diagnostyka bywa niewystarczająca, warto połączyć **objawy zgłaszane w wywiadzie (anamnezie)** z markerami neuromotorycznymi i mierzalnym monitoringiem funkcji. Celem wystąpienia jest przedstawienie kierunku prac nad **rozszerzeniem protokołu diagnostyki funkcjonalnej MFS** poprzez włączenie elementów porządkujących ocenę integracji czuciowo-ruchowej, asymetrii neuromotorycznej oraz kompensacji w osi głowa–szyja–żuchwa, a także pokazanie, jak taki model wspiera personalizację postępowania i ocenę efektów w czasie.

Wystąpienie ma charakter praktyczny: odpowiemy na pytanie, jak szybciej przejść od „co widać” do „dlaczego tak się dzieje” — i jak przełożyć to na plan terapii. Zaprezentowane zostaną również przypadki pacjentów prowadzonych **w modelu interdyscyplinarnym**, ilustrujące wpływ pracy nad funkcją na przebieg leczenia i stabilność efektów.

**III MIĘDZYNARODOWA
KONFERENCJA PTTM**

**9–10 XII
2026
Wrocław**